



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt XIII. Contra diaboli infestationes fide nos semper muniri oportere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

ego ad custodiendum me. Quomodo enim non anticipauerunt vigilias, qui vbiq̄ue mulsipulas posuerunt? Sic ille.

CARVT XIII.

Contra diaboli infestationes fide nos semper muniri oportere.

BENE proinde Sapiens hortatus est: Fili accedens ad seruitutem Dei, præpara animam tuam ad tentationem. Vir enim Dei sapientia plenus (inquit Leo) sciens studium religionis laborem habere certaminis, cum prævideret pugne periculum, antè admonuit pugnaturum: ne fortè si ad ignorantem tentator accederet, imparatum citiùs vulneraret. Aduersarius enim vetus est, & hostis antiquus. Sex milia annorum (ait Cyprianus) penè complentur, ex quo hominem diabolus impugnat. Omnia iam genera tentandi, & artes atque insidias deiiciendi vsu ipso vetustatis edidicit. Si imparatum inuenerit Christi militem, si rudem, si non sollicitum ac toto corde vigilantem; circumuenit nescium, fallit incautum, decipit imperitum. Si verò quis dominica præcepta custodiens, & fortiter Christo adhærens, contra eum steterit: vincatur necesse est, quia Christus, quem confitetur, inuictus est. Sic ille. Quibus autem armis munitos esse nos & instructos oporteret, beatus Apostolus ostendit, cum Ephesios hortaretur eiusmodi verbis: De cetero, fratres, confortamini in Domino, & in potentia virtutis eius. Induite vos armaturam Dei, vt possitis stare aduersus insidias diaboli. quoniã nõ est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem, sed aduersus principes & potestates, aduersus mundi rectores, tenebrarum harum, contra spiritualia nequitie in cælestibus. propterea accipite armaturam Dei, vt possitis resistere in die malo, & in omnibus perfecti stare. stare ergo succincti lumbos

Ecclesiast. 2.

Serm. 1. de
Quadr.Lib. de ex-
hort. mort.

Cap. 6.

Z 3

vestros

vestros in veritate, & indui lorica[m] iustitiæ, & calceati pedes in præparatione Euangelij pacis, in omnibus sumētes scutū fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere: & galeā salutis assumite, & gladium Spiritus, quod est verbum Dei. Idcirco & apud

cap. 59. Isaiam Christus Dominus (in quo membra quoque ipsius intelligenda sunt) indutus describitur iustitia vt lorica, & galea salutis in capite eius; & indutus vestimentis vltionis, atque opertus quasi pallio zeli. Iustitia quidem quæ virtutes complectitur omnes, ex quibus tanquam consertis & coherentibus inter sese annulis, ad muniendum animæ pectus, firmissima lorica contextitur. Vltionis verò vestimēta, quid nisi iram aduersus peccatum, eiusque delendi studium significant? Quid pallium zeli declarat, nisi totam Christi vitā & dicta factaq. hoc præ se tulisse, quod aduersus iniquitates pio zelo inardesceret? Vt autem beatus Paulus, scutū fidei in omnibus sumere iubet; ita princeps Apostolici ordinis Petrus ait: Cui resistite fortes in fide. & Ioannes: Hæc est victoria quæ vincit mūdum, fides nostra. Nec verò de nihilo est, quod in hac causa sedulo ad eō fides commendetur. Primū enim demonstrat illa nobis parandæ victorie rationem, dum eum ostendit, cuius ope solius & gratia vincimus, si ad illum ex hac ipsa confugerimus. Omnis enim qui inuocauerit nomē Domini, saluus erit. Filioli (inquit beatus Ioannes) ex Deo estis, & vicistis eum; scilicet Antichristum: quoniam maior est qui in vobis est, quàm qui in mundo. Ob hanc nimirum causam fidei assignat Ioannes, quam de diabolo & mundo victoriam reportamus. Quis est, inquit, qui vincit mundum, nisi qui credit, quoniam Iesus est filius Dei? Nemo enim suis viribus fortis est: sed per eum solum vincimus, qui dicit: Confidite, ego vici mundum. Quem cum demonstrat & inuocat fides, fit vt de ea quoque verè dicatur: Hæc est victoria

1. Petri, ca. 5.

1. Ioan. cap. 5.

Rom. 10.

1. Ioan. 4.

1. Ioan. 5.

victoria quæ vincit mundum, fides nostra: vt incorru-
 ptam videlicet fidei infirmitatem non blanditiæ deci-
 piant, non minæ terreant, non cruciatus ac tormenta
 deiiciant: quia maior est qui præest in nobis, quàm qui
 in hoc mûdo est. Neque enim sic est Christus, in quem
 creditur, vt seruos suos tâtum spectet: sed & ipse luçta-
 tur in nobis, ipse congregatur, ipse in certamine agonis
 nostri & coronat pariter & coronatur: & qui pro nobis
 mortem semel vicit, semper vincit in nobis. Deinde
 quantû ad victoriam conferat fides, ex aliis quoq; eius
 partibus potest intelligi. Qui enim verè hoc credit,
 gressus nostros obseruare Deû; videre etiã abditissimas
 cogitationes & animorû motus; omninoq; quod Mo- *Hebr. 11^o*
 ses faciebat, inuisibilè Deû tanquam visibilè sustinet:
 hic ea fide, si illam excoluerit, potentissimè peccato re-
 pugnabit. Rursum, qui paratas sibi gehennæ pœnas fi-
 de firma & vigente concipiat; nunquid is in animum
 inducere possit, vt diaboli suggestionibus acquiescat?
 Denique & in aduersis ne succumbat, animum fides
 erigit atque inuictum reddit. Ex quo illa Augustini ad- *In Psal. 98^o*
 hortatio est: Noli timere quãdo tribularis, ne quasi non *ad versic. Cla-*
 sit tecum Deus: fides sit tecum, & Deus tecû est in tri- *mauit ad me,*
 bulatione. Fluctus sunt maris, turbaris in nauigio, quia *et ego exau-*
 dormit Christus. Dormiebat in naui Christus, perierât *diam eum. et*
 homines. Si fides tua dormit in corde tuo, tanquam *in Psal. 34.*
 naui tua dormit Christus: quia Christus per fidem in *conuisione 3.*
 te habitat. cùm turbari cœperis, excita Christum dor-
 mientem: id est, erige fidem tuam, & noueris quia te
 non deserit; sed ideo te putas deseri, quia non quando
 vis, eripit. Hæc diuus Augustinus. quæ pertinent eò, vt
 intelligamus nostram, cùm in prosperis, tum in aduer-
 sis, de peccato & diabolo victoriam à fide pendere. vt
 enim infidelitatis erroribus ceu freno quodam homi-
 nes regit diabolus ad suum arbitrium; ideoque nihil
 sic agit, quàm vt homines non credant, præcipuè in
 Z 4 media-

mediatorem, à quo soluuntur opera eius, ita fide fugatur ac repellitur pròptissimè. Id quod nouo Testamento futurum per Christi gratiam, sic Propheta prædixerat: Spiritus eius velut torrens inundans vsque ad medium colli ad perdendas gentes in nihilum, & frenum erroris quod erat in maxillis populorum. Domini enim Spiritu fideles efficitur, vt per fidem deinceps à Domino gubernemur, diabolo resistamus. Et sicuti non modò semel iustitia fide comparatur, verumetiam per singula iustitiæ officia, totamque conuersationem viuatur ex fide: ita non semel duntaxat vincendi facultatem fide acquiri, sed in omni omnino certamine fidem vincere, existimandum est. Fides homini, ne præsumat, ostendit propriam imbecillitatem; & simul Christi paratū auxilium, vt confidat. Fides militem Christi, firma præcepti cognitione instruit, ne fallatur; peccati verò turpitudinem ac perniciem demonstrat, vt fugiat. Fides cunctanti coronam præparatā ostendit, vt animet; supplicium impendens suggerit, vt cohibeat. Hostis denique versutias fides aperit, vt vigilemus atque oremus, ne intremus in tentationem. Et quanquam omni virtuti, contrario vitio resistitur: tamen & præeat fides, & certamen moderetur ac dirigat, necesse est: meritoque clypeo comparatur; quia cum cætera armatura fixa maneat circa membra quæque sua, quibus muniendis destinata est, clypeus in omnem partem versatur & circumagitur, ad totius corporis protectionem. Sic planè omni virtuti adesse debet fides, qua ceu clypeo illa muniatur, & tela nequissimi ignea repellantur. Vnde existit illa fidei tam magnifica commedatio, qua ab Apostolo dicitur, sanctos per fidem vicisse regna, operatos iustitiã, adeptos repromissiones, obturasse ora leonum, extinxisse impetum ignis, effugasse aciem gladij, conualuisse de infirmitate, fortes factos in bello, castra vertisse exterorum. Verum ne langueat hæc mortuoq;

Isaie 30.

Hebr. 11.

corpori

corpori similis efficiatur, id videndum est Christiano. Exercitata & vigena ac viua fides, magnum aduersus omnia tela diaboli præsidium est. hæc vbi adest, in ipso elucet virtutis opere; sin mortua est fides, tametsi quantum ad ipsius propriam rationem & naturam attinet, animo insit: quæ tamen illa esse censeatur, cum ex ea non viuatur? vt audiri meritò illud possit, quod Apostolicis verbis expressum est: Ostende mihi fidem tuam sine operibus, & ego ex operibus ostendam tibi fidem meam. Talem esse multorum fidem, ad eum modum beatus Cyprianus deplorabat: Sic in nobis (inquit) emarcuit vigor fidei, sic credentium robur elanguit: & ideo Dominus tempora nostra respiciens, in Euangelio suo dicit: Filius hominis cum venerit, putas inueniet fidem in terra? Videmus fieri quod ille prædixit. In Dei timore, in lege iustitiæ, in dilectione, in opere fides nulla est: nemo futurorum metum cogitat, diem Domini, & iram Dei, & incredulis ventura supplicia, & statuta perfidis æterna tormēta nemo cōsiderat: quod merueret nostra conscientia, si crederet; quia non credit, omnino nec metuit. si autē crederet, & caueret; si caueret, euaderet.

Iacobi 2.

*In fine libri de
simplicitate
Prælatorum.*

CAPVT XIII.

*Valde conducere ad repugnandum pœna timorem, quo nos
heresis exarmare conatur.*

QVIBVS verbis diuus Cyprianus, etiam timor ipse ex fide conceptus quantum valeat, declarauit. Et ille quidem timor, quo diuinorum iudiciorum seueritas, & proposita delinquentibus pœna formidatur. Namque Deus quantum est pietate Patris indulgens, tantum est iudicis seueritate metuendus. Atque vt ad ignoscendum est facilis, ita est præceptorum suorum exactor, & quidem diligens: & sicut ad conuiuia vocat, sic habitum nuptiarum non habentem, ligatis manibus & pedibus extra sanctorum cœtum foras exturbat.